F. KRAWIEC.

(z Zakładu Botaniki Ogólnej U. P.).

CIEKAWY KRASNOROSTY *HILDENBRANDIA RIVULARIS* (LIEBM.) I. AG. I *THOREA RAMOSISSIMA* BORY W WIELKOPOLSCE.

(Interessante Süßwasserrotalgen *Hildenbrandia rivularis* (Liebm.) I. Ag. und *Thorea ramosissima* Bory in Grosspolen).

Dotychczasowe wiadomości o występowaniu krasnorostów na terenie Polski zestawil K. S t a r m a c h w pracy p. t. Beitrag zur Kenntniss der Süßwasserflorideen in Polen (Acta Soc. Bot. Pol. Vol. V. 1928). Z pośród 10 podanych tam gatunków tylko jeden, *Bangia atropurpurea* (Roth) Ag. był obserwowany w Wielkopolsce. W ostatnim czasie udało mi się odnaleźć dwa dalsze gatunki, rzadkie na niżu środkowej Europy, a mianowicie *Hildenbrandia rivularis* oraz *Thorea ramosissima*, ostatni z Polski dotychczas nie notowany.

Hildenbrandia rivularis. Kol. J. U r b a ń s k i doniósł mi, że widział czerwone plamy glonów na kamieniach i skorupach małży w rzece Welnie poniżej miejscowości Welna, na półn.-zach. od Parkowa w pow. Obornickim. Dnia 1.XI.1935 odbyłem tam wycieczkę i stwierdziłem istotnie, że ciekawy ten krasnorost, *Hildenbrandia rivularis* występuje obficie we wskazanem miejscu. Rzeka tworzy tam liczne zakola, a koryto jest miejscami zasypane gęsto głazami, przeważnie niewielkich rozmiarów. Brzegi opadające niekiedy stromo są zacienione lasami, bądź ciągnącym się wzdłuż nich pasem drzew i krzewów. *Hildenbrandia* występuje najobficiej w miejscach, gdzie leży dużo kamieni, nurt rzeki jest szybki, woda płytka, głębokości 10—40 cm. Pokrywa ona płaszczyzną kamieni zarówno na górze jak i z boków, oraz czasem od dołu. Plecha tworzy ciekawą warstwę grubości około 80—100 p. Szerokość komórek waha się przeciętnie od 7—9 p.

Ponieważ nowe stanowisko *Hildenbrandia* położone jest niemal w środku między karpackimi i pomorskimi stanowiskami (porównaj mapkę w cytowanej na początku pracy K. Starmacha), sądzę, że gatunek ten można będzie odnaleźć jeszcze w innych rzekach i potokach niżu Polski, zwłaszcza na Pomorzu.

Thorea ramosissima. Krasnorost ten znalazłem w sąsiedztwie poprzedniego gatunku w wodzie, na kamieniach położonych blisko stromego brzegu, zacienionego drzewami, na głębokości 20—40 cm. Plecha jego jest tu koloru ciemnego, prawie czarnozielonego ze słabym odcieniem fioletowym, długości od kilkunastu do 25 cm. Roztwór formaliny, w którym przechowuję materiał, zabarwił się na kolor fioletowy. Zebrane okazy zgadzają się dokładnie z opisami i rysunkami Schmitza (Engler und Prantl. Die natürlichen Pflanzenfamilien. I, 2, str. 321—324, 1897), oraz Paschera i Schillera (Pascher. Die Süßwasserflora von Deutschland, Oesterreich und der Schweiz. Zesz. 11, str. 165, 1925). Stanowisko systematyczne tego gatunku nie zostało dotychczas wyjaśnione, jedni autorzy zaliczają go do *Bangiales*, inni do *Florideae*.

Thorea ramosissima nie była jeszcze podana z Polski. Spotykana jest w Europie i Ameryce, jednak naogół rzadko. W Niemczech występuje zwłaszcza na zachodzie, np. w Renie, oraz potokach górskich, a pozatem w Sprewie koło Berlina. Z Rosji znane jest m. in. stanowisko w Dnieprze.

Na zakończenie dodam jeszcze, że w potoku Białośliwce, w pow. Wyrzyskim znalazł kol. J. Rafałski najpospolitszy z krasnorostów słodkowodnych, *Batrachospermum moniliforme* Roth, dotychczas z Wielkopolski nie podawany.

Z U S A M M E N F A S S U N G.

Zwei für Grosspolen neue Süßwasserrotalgen, *Hildenbrandia rivularis* (Liebm.) I. Ag. und *Thorea ramosissima* Bory wurden in dem Fluss Wełna bei Parkowo, im Kreise Oborniki gefunden. *Thorea* ist neu für die Algenflora von Polen.

Institut f. allg. Botanik d. Univ. Poznań.